

Књига о Јестири

Персијски цар Асвир (Ксеркс) тера од себе своју жену царицу Астину.

¹ У време Асвирово, а тај Асвир цароваше од Индије до Етиопије у сто и двадесет и седам земаља,

² у то време, кад сеђаше цар Асвир на престолу царства свог у Сусану царском граду,

³ треће године царовања свог учини гозбу свим кнезовима својим и слугама својим, те беше код њега сила персијска и мидска, властељи и управитељи земаљски;

⁴ и он показиваше богатство и славу царства свог и дику и красоту величине своје много дана, сто и осамдесет дана.

⁵ И после тих дана учини цар свему народу што га беше у Сусану царском граду од малог до великог гозбу за седам дана у трему у врту од царског двора.

⁶ Завеси бели, зелени и љубичасти беху обешени врпцама белим, ланеним и скерлетним о биочузима сребрним на ступовима мраморним; одри беху златни и сребрни по поду од зеленог, белог, жутог и црвеног мрамора.

⁷ А пиће даваху у судовима златним, и то у судовима другим и другим, а вина царског беше изобила, како може бити у цара.

⁸ И пићем нико не наваљиваше по наредби, јер цар беше заповедио свим приставима дома свог да чине како ко хоће.

⁹ И царица Астина учини гозбу женама у царском двору цара Асвира.

¹⁰ Седми дан кад се цар развесели од вина рече Меуману, Висати, Арвони, Викти, Авакти, Зетару и Харкасу, седморици дворана који двораху пред царем Асвиром,

¹¹ да доведу царицу Астину пред цара под царским венцем, да покаже народима и кнезовима лепоту њену, јер беше лепа.

¹² Али царица Астина не хте доћи на реч цареву, коју јој поручи по дворанима; зато се цар врло разгневи и гнев се његов распали у њему.

¹³ И рече цар мудрацима који разумеваху времена (јер тако цар изношаше ствари пред све који разумеваху закон и правду,

¹⁴ а најближи до њега беху Карсена, Сетар, Адмата, Тарсис, Мерес, Марсена и Мемукан, седам кнезова персијских и мидских, који гледаху лице царево и сеђаху на првим местима у царству):

¹⁵ Шта треба по закону чинити с царицом Астином што није учинила шта је заповедио цар Асвир преко дворана?

¹⁶ Тада рече Мемукан пред царем и кнезовима: Није само цару скривила царица Астина него и свим кнезовима и свим народима по свим земљама цара Асвира.

¹⁷ Јер ће се дело царичино разићи међу све жене, па ће презирати мужеве своје говорећи: Цар Асвир заповеди да доведу преда њ царицу Астину, а она не дође.

¹⁸ И од данас ће кнегиње персијске и мидске које чују шта је учинила царица тако говорити свим

кнезовима царевим; те ће бити много пркоса и свађе.

¹⁹ Ако је угодно цару, да изиђе царска заповест од њега и да се упише међу законе персијске и мидске да је непроменљиво, да Астина не излази више пред цара Асвира и да ће цар дати њено царство другој, бољој од ње.

²⁰ И кад се заповест царева коју учини чује по царству његовом свему коликом, све ће жене поштовати своје мужеве, од великог до малог.

²¹ И ово би по вољи цару и кнезовима, и учини цар како рече Мемукан.

²² И разасла књиге по свим земљама царским, у сваку земљу њеним писмом и сваком народу његовим језиком, да би сваки муж био господар у својој кући; и би проглашено језиком сваког народа.

2

Јестира постаје царицом. Мардохеј, њен поочим открива заверу против цара.

¹ После тога, кад се утиша гнев цара Асвира, он се опомену Астине и шта је учинила и шта је наређено за њу.

² И рекоше момци цареви, слуге његове: Да потраже цару младих девојака лепих;

³ и нека одреди цар приставе по свим земљама царства свог да скупе све девојке младе и лепе у Сусан град царски у женски двор под руку Игаја дворанина царевог, чувара женског, и нека им се дају потребе за лепоту.

⁴ Па која девојка буде по вољи цару, нека буде царица на Астинино место. И то би по вољи цару, и учини тако.

⁵ Беше у Сусану, царском граду Јудејац по имену Мардохеј, син Јаира сина Симеја сина Кисовог, од племена Венијаминовог,

⁶ који би одведен у ропство из Јерусалима с робљем које би одведено у ропство с Јехонијом царем Јудиним, ког зароби Навуходоносор, цар вавилонски.

⁷ Он одгајаше Адасу, а то је Јестира, кћи стрица његовог, јер не имаше оца ни матере; а девојка беше лепог стаса и красног лица, и по смрти оца јој и матере узео је Мардохеј за кћер.

⁸ И кад се разгласи реч царева и заповест, и много се девојака скупи у Сусан град царски под руку Игајеву, би и Јестира доведена у двор царев, под руку Игаја чувара женског.

⁹ И девојка му омиле и нађе милост у њега, те јој одмах даде потребе за лепоту и део њен, и седам присталих девојака из царског дома, и намести је с њеним девојкама на најлепше место у женском дому.

¹⁰ Јестира не каза народ свој ни род свој, јер јој Мардохеј беше забранио да не казује.

¹¹ А Мардохеј ходаше сваки дан испред трема од женског дома да би дознао како је Јестира и шта ће бити од ње.

¹² А кад би дошао ред на коју девојку да уђе к цару Асвиру, пошто би јој се чинило по женском закону дванаест месеца (јер толико времена требаше да се улепшавају, шест месеца уљем од смирне, а шест месеца мирисима и другим стварима за лепоту женску),

¹³ тада би девојка ишла к цару, и шта би год рекла дало би јој се да с тим иде из женске куће у дом царев.

14 Увече би ушла, а ујутру би се вратила у другу кућу женску под руку Сазгаза дворанина царевог, чувара иночког; више не би ишла к цару, већ ако би је хтео цар, те би била позвана по имену.

15 И тако, кад дође ред на Јестиру, кћер Авихаила стрица Мардохејевог, коју беше узео за кћер, да уђе к цару, она не заиска ништа него шта рече Игај дворанин царев, чувар женски; и Јестира налажаше милост у сваког ко је виђаше.

16 Тако би Јестира одведена к цару Асвиру у царски двор његов десетог месеца, које је месец Тевет, седме године царовања његовог.

17 И цару омиле Јестира мимо све друге жене, и придоби милост и љубав његову мимо све девојке, те јој метну царски венац на главу и учини је царицом на место Астинино.

18 И учини цар велику гозбу свим кнезовима својим и слугама својим ради Јестире, и поклони земљама олакшице, и раздаде дарове како цар може.

19 А кад се другом скупљаху девојке, Мардохеј сеђаше на вратима царевим.

20 А Јестира не каза свој род ни народ, као што јој беше заповедио Мардохеј, и Јестира чињаше шта јој Мардохеј говораше, као кад се одгајаше код њега.

21 У те дане, кад Мардохеј сеђаше на вратима царевим, расрдише се Вихтан и Тарес, два дворанина царева између оних који стражаху на прагу, и гледаху да дигну руке на цара Асвира.

22 А то дозна Мардохеј и јави царици Јестири, а Јестира каза цару у име Мардохејево.

23 И кад се ствар извиде и нађе, бише обешена она обојица на дрво, и то се записа у књигу

дневника пред царем.

3

Аманова таштина и жеља да сагре Јудејце.

¹ После тога, подиже цар Асвир Амана, сина Амедатиног, Агагеја, и узвиси га, и намести му престо више свих кнезова што беху код њега.

² И све слуге царева што беху на вратима царевим клањаху се и падаху пред Аманом, јер тако беше цар заповедио за њ. Али Мардохеј не клањаше се нити падаше.

³ И слуге царева што беху на вратима царевим говораху Мардохеју: Зашто преступаш заповест цареву?

⁴ И пошто му од дана на дан говораше, а он не послуша, јавише Аману да виде хоће ли остати речи Мардохејеве, јер им беше казао да је Јудејац.

⁵ А кад виде Аман да се Мардохеј не клања нити пада пред њим, напуни се гнева Аман.

⁶ Али мишљаше да није вредно да дигне руку на Мардохеја самог, јер му казаше ког народа беше Мардохеј, него гледаше да истреби све Јудејце што беху по свему царству Асвировом, народ Мардохејев.

⁷ Првог месеца, а то је месец Нисан, године дванаесте царовања Асвировог, бацаше Фур, то јест жреб, пред Аманом, од дана до дана и од месеца до месеца, до дванаестог месеца, а то је месец Адар.

⁸ И Аман рече цару Асвиру: Има народ расејан и расут по народима по свим земљама царства твог, ког су закони другачији од закона свих народа, и не извршује закона царевих, па није пробитачно цару да их остави.

⁹ Ако је цару угодно, да се пише да се истребе; и ја ћу измерити десет хиљада таланата сребра у руке приставима да донесу у цареву ризницу.

¹⁰ Тада цар сними прстен с руке своје и даде га Аману сину Амедатином Агагеју непријатељу јудејском.

¹¹ И рече Аману: То сребро нека теби, а од народа чини шта ти је драго.

¹² Зато дозваше писаре царева првог месеца тринаестог дана, и написа се све како заповеди Аман, намесницима царевим и војводама у свакој земљи и кнезовима сваког народа, свакој земљи писмом њеним и сваком народу језиком његовим, у име цара Асвира написа се и прстеном царевим запечатити се.

¹³ И разаслаше се књиге по гласницима у све земље царева да потру, побију и истребе све Јудејце, старо и младо, децу и жене у један дан, тринаестог дана дванаестог месеца, које је месец Адар, и да разграбе имање њихово.

¹⁴ У књигама се говораше да се огласи заповест по свим земљама и да се објави свим народима да буду готови за онај дан.

¹⁵ Гласници отидоше брзо по заповести цареве, и заповест би оглашена у Сусану, царском граду. А цар и Аман сеђаху и пијаху, а град се Сусан смете.

4

Мардохеј склања Јестиру да моли цара да порекне заповест о истребљењу Јудејаца.

¹ А Мардохеј дознав све шта би, раздре хаљине своје и обуче се у кострет и посу се пепелом и пође по граду вичући иза гласа горко.

² И дође до пред врата царева, јер не беше слободно ући на врата царева у кострети.

³ И у свим земљама, у које год место дође реч царева и заповест његова, би велика жалост међу Јеврејима и пост и плач и јаук, и многи у кострети и пепелу лежаху.

⁴ И дођоше девојке Јестирине и дворани њени, и јавише јој: и царица се ожалости веома, и посла хаљине да преобуку Мардохеја и да скину с њега кострет; али он не прими.

⁵ Тада дозвоља Јестира Атаха, дворанина царевог, ког јој беше дао да јој служи, и заповеди му за Мардохеја да разбере шта му је и зашто.

⁶ И отиде Атах к Мардохеју на улицу градску која беше пред вратима царевим.

⁷ И Мардохеј му каза све што му се догодило и за сребро што је обрекао Аман дати у цареву ризницу за Јудејце да их истреби;

⁸ и препис од заповести која би проглашена у Сусану да се истребе, даде му да је покаже Јестири и јави, и да јој наручи да отиде к цару и да га умилостави и да га моли за свој народ.

⁹ И вративши се Атах каза Јестири речи Мардохејеве.

¹⁰ А Јестира рече Атаху и заповеди му да каже Мардохеју:

¹¹ Знају све слуге царева и народ по земљама царевим да ко би год, човек или жена, ушао к цару унутра у двор не будући позван, један је закон за њ, да се погуби, осим коме би цар пружио златну палицу, тај остаје жив; а ја нисам звана да уђем к цару, ово је тридесет дана.

¹² И казане бише Мардохеју речи Јестирине.

13 А Мардохеј опет поручи Јестири: Немој мислити да ћеш се мимо све Јудејце избавити у дому царевом.

14 Јер ако ти заћутиш сада, доћи ће помоћ и избављење Јудејцима с друге стране, а ти и дом оца твог погинућете; и ко зна ниси ли за овако време дошла до царства.

15 Тада рече Јестира да одговоре Мардохеју:

16 Иди, скупите све Јудејце што се налазе у Сусану, и постите за ме, и не једите ни пијте за три дана ни дању ни ноћу; и ја ћу са својим девојкама постити такође, па ћу онда отићи к цару, ако и није по закону, и ако погинем, нека погинем.

17 Тада отиде Мардохеј и учини све како му заповеди Јестира.

5

Јестира иде цару. Аман спрема вешала Мардохеју.

1 А трећи дан обуче се Јестира у царско одело, и стаде у трему унутрашњег двора царског према стану царевом; а цар сеђаше на царском престолу свом у двору царском према вратима од двора.

2 И кад цар угледа царицу Јестиру где стоји у трему, она нађе милост пред њим, те цар пружи према Јестири златну палицу која му беше у руци, и Јестира приступи и дотаче се краја од палице.

3 И рече јој цар: Шта ти је, царице Јестиро? И шта желиш? Ако је и до половине царства, даће ти се.

4 А Јестира рече: Ако је угодно цару, нека дође цар с Аманом данас на обед који сам му зготовила.

5 А цар рече: Зовите брже Амана да учини шта рече Јестира. И дође цар с Аманом на обед који зготови Јестира.

⁶ Потом цар, напив се вина, рече Јестири: Шта желиш? Даће ти се; и шта молиш? Ако је и до половине царства, биће.

⁷ А Јестира одговарајући рече: Желим и молим:

⁸ Ако сам нашла милост пред царем, и ако је угодно цару да ми да шта желим и учини шта молим, нека опет дође цар с Аманом на обед који ћу им зготовити, и сутра ћу учинити по речи царевој.

⁹ И тако отиде Аман онај дан весео и добре воље. Али кад виде Аман Мардохеја на вратима царевим, а он не уста нити се маче пред њим, напуни се Аман гнева на Мардохеја.

¹⁰ Али се уздржа Аман докле дође кући својој; потом посла и сазва пријатеље своје и Сересу жену своју.

¹¹ И приповеди им Аман о слави богатства свог и о мноштву синова својих и о свему чим га је подигао цар и како га је узвисио сврх кнезова и слуга царских.

¹² И дода Аман: Па и царица Јестира никога осим мене не позива с царем на обед, који беше зготовила, па и сутра сам позван к њој с царем.

¹³ Али све то није ми ни на шта докле год гледам оног Мардохеја Јудејца где седи на вратима царевим.

¹⁴ Тада му рече Сереса, жена његова и сви пријатељи његови: Нека начине вешала висока педесет лаката, и ујутру реци цару да се на њима обеси Мардохеј, па иди с царем весео на обед. И то би по вољи Аману и приправи вешала.

Аман по заповести царевој чини почести Мардохеју.

¹ Ону ноћ не могаше цар спавати, и заповеди те му донесоше књигу од знаменитих догађаја, дневнике, те је читаше цару.

² И нађе се записано како је Мардохеј проказао за Вихтана и Тереса, два дворанина, који чуваху стражу на прагу, да гледају да дигну руке на цара Асвира.

³ Тада рече цар: Каква је част и како је добро учињено Мардохеју за то? А момци цареви, слуге његове, рекоше: Није му учињено ништа.

⁴ А цар рече: Ко је у трему? А Аман беше дошао у спољашњи трем двора царевог да каже цару да се обеси Мардохеј на вешала која му је приправио.

⁵ А момци цареви рекоше му: Гле, Аман стоји у трему. А цар рече: Нека дође.

⁶ И Аман дође, а цар му рече: Шта треба учинити човеку ког цар хоће да прослави? А Аман рече у себи: Кога би цар хтео прославити ако не мене?

⁷ И рече Аман цару: Кога цар хоће да прослави,

⁸ треба донети царско одело које цар носи, и довести коња на коме цар јаше, и метнути му на главу венац царски;

⁹ и одело и коња треба дати коме између највећих кнезова царевих да обуку човека оног ког цар хоће да прослави, па да га проведу на коњу по улицама градским и вичу пред њим: Овако бива човеку кога цар хоће да прослави.

¹⁰ Тада рече цар Аману: Брже узми одело и коња као што рече, и учини тако Мардохеју, Јудејцу који седи на вратима царевим; немој изоставити ништа што си рекао.

¹¹ И узе Аман одело и коња, и обуче Мардохеја и проведе га на коњу по улицама градским вичући пред њим: Овако бива човеку кога цар хоће да прослави.

¹² Потом се врати Мардохеј на врата царева, а Аман брже отиде кући својој жалостан и покривене главе.

¹³ И приповеди Аман Сереси, жени својој и свим пријатељима својим све што му се догоди. Тада му рекоше мудраци његови и Сереса жена његова: Кад је од јудејског семена Мардохеј пред којим си почео падати, нећеш му одолети, него ћеш пасти пред њим.

¹⁴ И док они још говораху с њим, дођоше дворани цареви и брже одведоше Амана на обед који зготови Јестира.

7

Аман на вешалима која је подигао за Мардохеја.

¹ И тако дође цар и Аман на обед царици Јестири.

² И рече цар Јестири опет други дан напивши се вина: Шта желиш, царице Јестиро? Даће ти се. И шта молиш? Ако је и до половине царства, биће.

³ Тада одговори царица Јестира и рече: Ако сам нашла милост пред тобом, царе, и ако је цару угодно, нека ми се поклонити живот мој на моју жељу и народ мој на моју молбу.

⁴ Јер смо продани ја и мој народ да нас потру, побију и истребе. Да смо продани да будемо слуге и слушкиње, ћутала бих, премда непријатељ не би могао накнадити штете цару.

⁵ А цар Асвир проговори и рече царици Јестири: Ко је тај? И где је тај који се усудио тако чинити?

⁶ А Јестира рече: Противник и непријатељ овај је зликовац Аман. А Аман се уплаши од цара и од царице.

⁷ Тада цар гневан уста од вина и отиде у врт код двора, а Аман оста да моли за живот свој царицу Јестиру, јер виде да је цар наумио зло по њ.

⁸ Потом се цар врати из врта дворског у кућу где беше пио вино; а Аман беше пао на одар где сеђаше Јестира. И цар рече: Еда ли ће и царицу осрамотити код мене у кући? Чим та реч изиђе из уста царевих, покрише лице Амону.

⁹ И Арвона, један од двораца царевих, рече: Ево и вешала што је начинио Аман за Мардохеја који је говорио добро по цара стоје код куће Аманове, висока педесет лаката. И рече цар: Обесите га на њих.

¹⁰ И тако обесише Амана на вешала која беше приправио Мардохеју. И гнев царев утиша се.

8

Мардохеј на власти. Нова царева заповест о Јудејцима.

¹ Истог дана даде цар Асвир царици Јестири кућу Амана непријатеља јудејског. А Мардохеј изиђе пред цара, јер Јестира каза шта јој је он;

² и цар снимивши прстен свој, који беше узео од Амана, даде га Мардохеју; а Јестира постави Мардохеја над кућом Амановом.

³ Потом Јестира опет говори цару и паднувши пред ноге његове и плачући мољаше га да уклони

злоћу Амана Агагеја и мисао његову коју беше смислио на Јудејце.

⁴ Тада цар пружи златну палицу према Јестири, и Јестира уста и стаде пред царем.

⁵ И рече: Ако је угодно цару и ако сам нашла милост пред њим, и ако је право пред царем и ако саму му мила, нека се пише да се порекну књиге у којима је мисао Амана сина Амедатиног, Агагеја, које је расписао да се истребе Јудејци што су по свим земљама царевим.

⁶ Јер како бих могла гледати зло које би задесило мој народ? И како бих могла гледати да се потре род мој?

⁷ А цар Асвир рече царици Јестири и Мардохеју Јудејцу: Ето, дао сам кућу Аманову Јестири, а њега су обесили на вешала зато што хтеде дигнути руку своју на Јудејце.

⁸ Ви дакле пишите за Јудејце како вам је драго у име царско и запечатите прстеном царевим; јер шта се пише у име царско и запечатити прстеном царевим не може се порећи.

⁹ И дозвоаше писаре царева у исто време, трећег месеца, који је месец Сиван, двадесет трећег дана, и писа се све, како заповеди Мардохеј, Јудејцима и намесницима и кнезовима и управитељима по земљама, од Индије до Етиопије, сто и двадесет и седам земаља, у сваку земљу њеним писмом и сваком народу његовим језиком, и Јудејцима њиховим писмом и њиховим језиком.

¹⁰ А написа у име цара Асвира и запечатити прстеном царевим, и разасла књиге по гласницима који јахашу на брзим коњима и на младим мазгама:

¹¹ Да је цар допустио Јудејцима што су у коме

год граду да се скупе и бране живот свој, да потру и побију и истребе сваку војску ког му драго народа и земље, који би ударили на њих, и децу њихову и жене њихове, а имање њихово да разграбе.

¹² У исти дан по свим земљама цара Асвира, тринаестог дана месеца дванаестог, које је месец Адар.

¹³ У књигама се говораше да се огласи заповест по свим земљама и да се објави свим народима да Јудејци буду готови за онај дан да се освете својим непријатељима.

¹⁴ Гласници који јахаху на брзим коњима и мазгама отидоше брзо и хитно по заповести царевој; и заповест би оглашена у Сусану, царском граду.

¹⁵ А Мардохеј отиде од цара у царском оделу љубичастом и белом и под златним венцем великим и у плашту од танког платна и скерлета, и град Сусан радоваше се и весељаше се.

¹⁶ Јудејцима дође светлост и весеље и радост и слава.

¹⁷ И у свакој земљи и у сваком граду, где год дође заповест царева и наредба његова, беше радост и весеље међу Јудејцима, гозба и благи дани, и многи из народа земаљских постајаху Јудејци, јер их попаде страх од Јевреја.

9

Јудејци се свете својим непријатељима и уводе празник за спомен свог спасења.

¹ И тако дванаестог месеца, а то је месец Адар, тринаестог дана, кад дође да се изврши реч царева и заповест његова, истог дана кад се непријатељи јудејски надаху да ће овладати

њима, преокрену се, те Јудејци овладаше својим ненавидницима.

² Скупише се Јудејци у својим градовима по свим земљама цара Асвира да дигну руке на оне који им тражаху зло; и нико не могаше стајати пред њима; јер страх од њих попаде све народе.

³ И сви кнезови земаљски, намесници и управитељи и који оправљаху послове царева, подупираху Јудејце, јер их попаде страх од Мардохеја.

⁴ Јер велик беше Мардохеј у дому царевом, и слава његова пролажаше све земље, јер тај човек, Мардохеј биваше све већи.

⁵ И тако побише Јудејци све непријатеље своје мачем и потрше и истребише, и учинише шта хтеше од ненавидника својих.

⁶ И у Сусану, царском граду, убише Јудејци и истребише пет стотина људи.

⁷ И Фарсандату и Далфона и Аспату,

⁸ и Порату и Адалију и Аридату,

⁹ и Фармасту и Арисаја и Арилаја и Вајезату;

¹⁰ десет синова Амана, сина Амедатиног непријатеља јудејског побише, али на плен не дигоше руке своје.

¹¹ У онај дан, кад јавише цару број побијених у Сусану царском граду,

¹² рече цар Јестири царици: У Сусану царском граду побише и потрше Јудејци пет стотина људи и десет синова Аманових, а шта су учинили по осталим земљама царевим? Шта желиш? Даће ти се; и шта још молиш? Биће.

¹³ А Јестира рече: Ако је угодно цару, да се допусти Јудејцима у Сусану и сутра да учине по данашњој наредби и десет синова Аманових да обесе на вешала.

14 И заповеди цар да буде тако. И оглашена би заповест у Сусану, и обесише десет синова Аманових.

15 И Јудејци који беху у Сусану скупивши се и четрнаестог дана месеца Адара побише у Сусану три стотине људи, али на плен не дигоше руке своје.

16 А остали Јудејци који беху по земљама царевим скупише се да бране живот свој и да се смире од непријатеља својих; и побише седамдесет и пет хиљада ненавидника својих; али на плен не дигоше руке своје.

17 То би тринаестог дана месеца Адара; а четрнаестог починуше, и празноваше тај дан гостећи се и веселећи се.

18 А Јудејци који беху у Сусану скупише се тринаестог и четрнаестог дана истог месеца, а починуше петнаестог, и празноваше тај дан гостећи се и веселећи се.

19 Зато Јудејци сељани, који живе по местима неограђеним, празнују четрнаести дан месеца Адара веселећи се и гостећи се и благујући, и шаљући делове један другом.

20 Јер Мардохеј написа ово, и разасла књиге свим Јудејцима који беху по свим земљама цара Асвира, близу и далеко,

21 наређујући им да празнују дан четрнаести месеца Адара и петнаести дан истог месеца сваке године;

22 према данима у које се смирише Јудејци од непријатеља својих и према месецу кад им се претвори жалост у радост и туга у весеље, да те дане празнују гостећи се и веселећи се и шаљући делове један другом, и сиромасима дарове.

23 И примише сви Јудејци да чине шта су почели и шта им писа Мардохеј.

24 Јер Аман, син Амедатин Агагеј непријатељ свих Јудејаца намисли за Јудејце да их истреби, и баци Фут, то јест жреб, да их потре и истреби.

25 Али кад Јестира изиђе пред цара, он заповеди књигом, те се зла мисао његова коју смисли на Јудејце обрати на његову главу, и обесише њега и синове његове на вешала.

26 Зато прозваше те дане Фурим од имена Фур; и ради својих речи те књиге и ради оног што видеше, тако и ради оног што им се догоди,

27 поставише Јудејци и примише на се и на семе своје и на све који се удруже с њима да је непроменљиво да славе та два дана као што је написано за њих и на време које је за њих одређено, сваке године,

28 и да се ти дани спомињу и славе у сваком нараштају, у свакој породици, у свакој земљи и у сваком граду; и ти дани Фурим да не престану међу Јудејцима и спомен њихов да не погине у семену њиховом.

29 И писа царица Јестира, кћи Авихаилова и Мардохеј Јудејац сваком тврђом потврђујући књигу за Фурим други пут.

30 И разасла књигу свим Јудејцима у сто и двадесет и седам земаља цара Асвира и речима љубазним и истинитим,

31 да тврдо држе дане Фурим на време као што им је поставио Мардохеј Јудејац и царица Јестира и као што сами поставише себи и семену свом за спомен посту њиховом и викању њиховом.

32 Тако заповест Јестирина потврди уредбу за Фурим, и би записано у књигу.

10

Моћни се Мардохеј стара за добро свог народа.

¹ Потом цар Асвир удари данак на земљу и на острва морска.

² А сва дела власти његове и силе, и приповест о величини Мардохејевој како га је цар учинио великим, то је написано у књизи дневника царава мидских и персијских.

³ Јер Мардохеј Јудејац беше други до цара Асвира и велик у Јудејаца и мио мноштву браће своје старајући се за добро свом народу и говорећи за срећу свега семена свог.

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8